

de Sernbanelovforslag, som have været forelagte, og med Hensyn til hvilken By Alle have været enige om at den burde bringes i Forbindelse med Banenettet. Der Nogen havt Ret til at nære Forventning om ikke at skulle blive udstedt, er det virkelig Afrens, og derfor har jeg det bedste Haab om — hvad den høitagtede Minister ogsaa, saavidt jeg mindes, selv har udtalt i det andet Thing — at han daaare igjen vil søge at komme Afrens til Hjælp. Jeg synes, at det er en af de Byer, som have den allerførste Ret til at nære Forventning om komme i Betragtning. Grunden, hvorfor Udvalget sidst foreslog, at man skulde tage Linien Tommerup—Faaborg og Afrens—Tommerup Linien istedetfor Linierne Afrens—Tommerup og Faaborg—Ringe, var væsentlig den, at man derved vilde opnaa en længere Linie, som skulde drives med et særligt Materiel. For at dette Materiel kunde finde en virkelig nyttig Anvendelse, burde det nemlig ikke anvendes paa en lille Stump Bane, men paa en længere Strækning, og man søgte da gjennem denne Foræntning af Afrens—Tommerup Linien og Faaborg—Tommerup Linien at tilveiebringe et længere Stykke Bane til dette lettere Systems Anvendelse og navnlig et lettere Driftsmateriels Anvendelse, end der kunde blive Tale om, dersom vi blot fik denne lille Stump fra Afrens til Stalbjerg eller til Tommerup, hvor det nu vilde blive. Det er altsaa mit Haab, at der her kun er Tale om en kortvarig Udsættelse for Afrens, og at Byens Foræntning derved, at den ikke nu kommer med i dette Lovforslag, ikke paa nogen Maade skal blive ringere, end den har havt Ret til at være i de sidste 22 Aar. — En anden Linie, som er udeladt, er jo Linien Slynngøre—Skive. Ogsaa med den har jeg megen Sympathi; fordi Skive—Slynngøre Linien, som det ogsaa sidst blev gjort gjældende af Udvalget, har særdeles Betydning for Mors. Medens Mors nu kommer til at udrede Bidrag til Thybanen, ser jeg slet ikke, at Mors egentlig vil have nogen Gavn af Thybanen. Navnlig vil Nykjøbing vistnok neppe have nogen Gavn deraf, thi det vilde jo være en forfærdelig Omvei for Nykjøbingerne, naar de skulde kjøre om ad Lihoved for at komme til Viborg eller Skive istedetfor at kjøre de 3 eller 4 Mile over til Skive. For Nykjøbing og i det Hele taget for Mors tror jeg altsaa ikke, at Thybanen vil have nogen væsentlig Interesse, medens Mors dog kommer til at bidrage til den. Smidderid er det jo en af de Linier, om hvis Optagelse i Lovforslaget der her i Thinget og ligeledes hos den høie Regjering var nogen Tvivl tilstede, hvad der, idetmindste saavidt jeg kunde skjønne, hidrørte fra, at Sallingerne ikke selv indbyrdes ret være blivne enige om, hvilken Linie de helst skulde vælge mellem Skive og Slynngøre. Men ogsaa denne Linie beder jeg om at maatte være anbefalet til den høie Regjering's Opmær-

søhed senere. Der vil jo ved Vedtagelsen af de Linier, som ere fastsatte her i Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Thing, være Spørgsmaal om Baner til en Værdi af noget over 6 Millioner Kroner. Der vil altsaa endnu i 3 Aar omtrent være Anvendelse for den Sum, som ifølge Loven vil kunne anvendes paa disse Baner, og derfor vil en Udsættelse af Vedtagelsen af de to Baneanlæg, jeg har talt om, ikke have nogen egentlig praktisk Bivirkning. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der med Hensyn til den Bestemmelse, hvorom Udvalget ifjor var ganske enig, og som ogsaa Landstinget saavel som Regjeringen ganske bifaldt, nemlig at forinden disse Baner kom til Udførelse, skulde vedkommende Egne være enige om det Tilskud, de skulde yde, nu er foregaaet den Forandring, at Indenrigsministeren skal fastsætte, i hvilket Forhold Kommunerne saafremt de ønske, at det paagjældende Sernbaneanlæg kommer til Udførelse, have at deltage i det lovbestemte Bidrag til Anlægsomkostningerne. Den Forandring, der i denne Henseende er slet, skjønner jeg ikke har nogen egentlig stor praktisk Betydning, thi naar et Byraad skal forhandle med et Amsraad om, hvorvidt de ønske, at et Baneanlæg skal komme tilstede, har jo hver især af Parterne Magt til kun at samtykke, naar dens Tilskud fastsættes til den og den Sum. De give altsaa kun et betinget Samtykke, og om Betingelsen for dette Samtykke maa Parterne jo i alt Fald enes, før Sagen forelægges for Ministeren, eller før Lovens Betingelse kan være opfyldt. Jeg ser ikke, at den Omstændighed, at man har sat Indenrigsministeren ind her, vil kunne forvolde Regjeringen nogen Vanskelighed eller formindste Sværen hos Vedkommende for at tilveiebringe Overenskomst indbyrdes, naar de i det Hele ville, at et Baneanlæg skal komme tilstede. — Jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa, at der er indført den Bestemmelse i Lovens § 6, at Expropriationsudgifterne ved Silkeborg—Herningbanen skulle i det Hele refunderes Statskassen, medens jo efter den Lov, hvori Silkeborg—Herningbanens Anlæg bestemtes, kun Halvdelen af Expropriationsudgifterne skulde paalægges Egnen. Det kan jo i og for sig være en heldig Bestemmelse, fordi den vil bøde paa Nedtættelsen i det Bidrag, der fordres som Tilskud fra Ringkjøbing Amt til Herning—Skjernbanen, i Sammenligning med, hvad der i det af Landstinget vedtagne Forslag blev foreslaaet, at dette Bidrag skulde udgjøre. Der blev det vedtaget, at Ringkjøbing Amts Kjøbstæder og Ringkjøbing Amtsrepartitionsfond skulde udrede 50,000 Kr. pr. Mil. Det er nu nedsat til 25,000 Kr.; men som et Bederlag til Statskassen for, at den faar et mindre Bidrag, anser jeg den i § 6 indførte Bestemmelse, at den hele Expropriationsudgift ogsaa for Anlægget af Silkeborg—Herningbanen skal refunderes Statskassen.